

sických osob směřuje, zvláště když jde o všeobecně pronesenou urážku bez uvedení skutečnosti, která by v kruhu průměrných čtenářů připouštěla individualisaci uraženého.

Rovněž nelze dovoditi, že si byli obžalovaní vědomi toho, že čtenáři mohli by urážlivé výroky vztahovati na osoby hlavních soukromých žalobců.

Nemýlil se proto odvolací soud a nezavinil vytýkaný věcný zmatek, když obžalované od obžaloby osvobodil. Bezzákladná zmateční stížnost byla podle § 36, odst. 1 por. nov. zamítnuta.

Čís. 6082.

K § 50 zákona čís. 218/1926 Sb. z. a n.

Oprávněný se dověděl o pachateli trestného činu, nabyli-li vědomosti o skutečnostech, které činí onu osobu důvodně podezřelou z trestného činu, nebo z účasti na něm. Není třeba, aby vina této osoby byla již zjištěna; to je úkolem trestního řízení.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1937, Zm I 1011/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost soukromé žalobkyně firmy C. do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný A. podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin zásahu do původského práva podle § 45 zák. č. 218/1926 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Odůvodniv zprošťující výrok zánikem žalobního práva podle § 50 aut. zák., vychází nalézací soud z toho, že soukromá žalobkyně věděla nejen o trestném činu, ale též o pachatelství obžalovaného A. již v době, kdy psala Hospodářskému družstvu pěstitelů zemáků v N. dopis ze dne 26. března 1936, že však, když nejdříve podáním došlým na soud dne 2. července 1936 učinila trestní oznámení proti neznámým pachatelům, po delším vyhledávání teprve dne 12. ledna 1937 navrhla stíhání A. (a dalších činitelů družstva) pro přečin podle § 45 aut. zák. V dopisu ze dne 26. března 1936 píše žalující firma zmíněnému družstvu: »Ich habe festgestellt, dass sie sich durch Ihren Vertreter Herrn A., meine Aufnahmen der Kartoffelpflanzungen des Herrn R. verschafft haben und diese für ihre Reklamezwecke benützen.«

Uplatňujíc důvody zmatečnosti č. 5, 9 b) § 281 tr. ř., namítá zmateční stížnost, že obsah tohoto dopisu neopodstatňuje závěr, že soukromé žalobkyni již v oné době bylo známo, že se A. dopustil vědomého zásahu do jejích původských práv k oněm fotografiím, a dovozuje, že teprve za přípravného řízení vzešlo podezření z trestného činu

proti obžalovanému, že však soukromá žalobkyně nabyla v tomto směru určité vědomosti teprve tím, že při domovní prohlídce dne 26. ledna 1937 byl u družstva nalezen dopis obžalovaného z 21. října 1935, kde obžalovaný píše družstvu, aby připojené fotografie dalo rozmnožiti, jakož i obsahem dalších dvou dopisů, které družstvo předložilo podáním ze dne 27. ledna 1937. Po této stránce vytýká stížnost zprošťujícímu výroku jednak formální vadnost podle č. 5 § 281 tr. ř., a to neúplnost, vnitřní rozpor a rozpor se spisy, jednak uplatňuje právní omyl nalézacího soudu v otázce, zda jsou tu okolnosti vylučující stihatelnost souzeného skutku (č. 9 b) § 281 tr. ř.). Než stížnosti nelze přiznati úspěch, při čemž z rozboru právních námitek vyplýne bezvýznamnost okolností, jichž se týkají formální výtky zmateční stížnosti.

K tomu, aby právem bylo lze říci, že se osoba oprávněná k podání soukromé obžaloby dověděla o pachateli trestného činu, se nevyžaduje, aby vina osoby, která přichází v úvahu jako pachatel, byla již na jisto postavena. To je právě úkolem trestního řízení, jež k návrhu oprávněné osoby má být zahájeno. Naopak stačí, nabyli-li oprávněný vědomosti o takových skutečnostech, pro něž se dotčená osoba jeví býti důvodně podezřelou z trestného činu nebo z účasti na něm. Uváží-li se pak, že soukromá žalobkyně ve svém dopisu ze dne 26. března 1936 uvádí, že zjistila, že si družstvo s v ý m z á s t u p c e m A. opatřilo fotografické snímky bramborových keřů R. v S., pořízené majitelem žalující firmy, a že těchto snímků neoprávněně použilo ke svým reklamním účelům (reprodukcí a uveřejněním v reklamním letáku), — je přisvědčiti nalézacímu soudu, že již tyto okolnosti zřetelně poukazovaly k tomu, že se A. jako zástupce družstva zúčastnil trestného činu, spatřovaného v neoprávněném použití fotografií, k nimž soukromé žalobkyni přísluší původské právo, a že již skutkový děj, jenž byl soukromé žalobkyni znám v době odeslání onoho dopisu, stačil k tomu, aby soukromá žalobkyně mohla navrhnouti trestní stíhání A. Bylo proto zmateční stížnost jako neodůvodněnou zamítnouti.

Čís. 6083.

Trestneprávna zodpovednosť majiteľa kamenolomu za smrť robotníkov (§ 290 tr. zák.), nastavšiu z tej príčiny, že dal v kamenolomu zahájiť práce bez toho, že by učinil bezpečnostné a zdravotné opatrenia podľa ustanovení zákona čís. 259/1924 Sb. z. a n. a nar. čís. 116/1925 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 21. decembra 1937, Zm III 496/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu § 290 tr. z. atď., vyhovel zmätočným sťažnostiam poškodených manželiek M. a N., uplatneným z dôvodu zmätočnosti podľa § 385,